

Cílem je shromáždit holocenní pylové sekvence a získat z nich syntetickou informaci o historii vegetace a rozšíření druhů v minulosti. Jako modelový druh byla vybrána *Lonicera nigra*. Fylogeografická hypotéza, totiž že její alpské a karpatské populace přežily glaciální maximum v samostatných refugiích, je podpořena pouze pozdně glaciálním záznamem. V průběhu teplejších oscilací tohoto období došlo k její rychlé migraci z jižní do střední Evropy. Na syntézu vegetační historie byl aplikován model REVEALS. Ve srovnání s tradičním použitím pylových procent, REVEALS zohledňuje následující faktory, které ovlivňují vztah mezi pylovým spadem a okolní vegetací: pylová produktivita, šíření a ukládání pylu. Bylo třeba spočítat a otestovat tyto parametry, takže cíl je částečně metodický.

Odhady produktivity pylu (PPEs) jsou vypočteny v okruhu relevantní zdrojové oblasti pylu, která je jedním z výstupů výpočtu a která je ovlivněna strukturou vegetace. Následné ověření těchto hodnot v území pro model REVEALS 10000 km² a výběr dalších PPEs chybějících taxonů vytvořilo nejlepší soubor parametrů pro zájmovou oblast. Suborem fosilních dat pro účely této syntézy je nově vytvořená Česká Kvartérní Pylová Databáze (PALYCZ). Nepřímá multivariační analýza pylových procent všech taxonů ukázala podobnost mezi koncem a začátkem současného interglaciálního cyklu.

Dominance smrku ve středním holocénu ve středních nadmořských výškách kontrastuje s většinou dřívějších výkladů, které vegetaci tohoto období popisují jako smíšené dubové lesy. Složení rekonstruované vegetace pro časové okno 750 n.l. je nejpodobnější složení z potenciální přirozené vegetace (PNV), ačkoliv proporce jednotlivých taxonů se zásadně liší kvůli metodickému a koncepčnímu pozadí PNV. Kontinuální přítomnost otevřené krajiny (*Poaceae* >9 %) a/nebo borovice (>6 %) v některých nížinách

navíc zvýrazňuje roli přírodních faktorů, které umožňují jejich trvalé zastoupení, ať už to jsou býložravci, suché klima nebo požárová činnost.